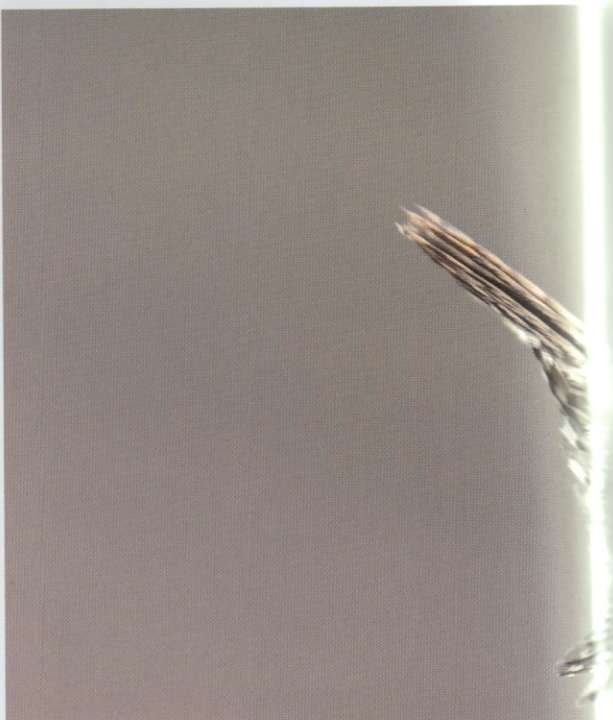

Hulp van boven

Loes Rooijackers vroeg haar moeder terug te komen als een winterkoninkje. En al gelooft ze er misschien niet in, het helpt wel. Openstaan voor 'boven', ook als het buiten je voorstellingsvermogen valt, leert ze nu haar studenten bij Docendo.

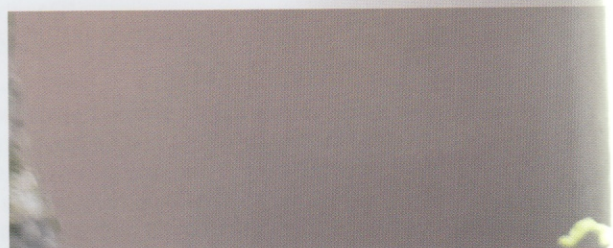
TEKST LOES ROOIJACKERS-JEUKEN BEELD RUDMER ZWERVER/SHUTTERSTOCK.COM

Ik heb tijdens de laatste dagen voor de euthanasie van mijn moeder dagelijks een uurtje met haar helemaal alleen gehad. Dat klinkt heel gewoon, maar dat was het niet. Mijn vader stond namelijk nooit toe dat ik alleen met mijn moeder was. Hij was er altijd bij om de sfeer te verpesten. Ik heb aan die laatste week met mama mooie herinneringen. Direct na haar dood maakte mijn vader ruzie en is het contact verbroken. Door mijn moeders dagboeken werd er veel duidelijk over mijn jeugd en het huwelijk van mijn ouders. Ik was in één klap dus mijn moeder en vader kwijt en ik was een desillusie over mijn jeugd rijker.

WINTERKONINKJE

Net als veel anderen die aan een sterfbed zitten, vroeg ik mijn moeder om terug te komen als een vogeltje. Het liefst als een winterkoninkje want die zie je niet zo vaak. Op een dag dat ik verdrietig was, parkeerde ik mijn auto vlak naast een struik. Ik opende het portier en er vloog zomaar een winterkoninkje mijn auto in. Hij hipte op mijn vinger, keek me aan en vloog weer naar buiten. Ik kon niet geloven dat mij dit overkwam.

Mijn uitvaartcollega heeft mij naar Erna Rensen gestuurd. Wij hadden met haar een keer een psychometrie-avond georganiseerd voor 'onze nabestaanden'. Mensen namen foto's mee en Erna deelde haar helderziende waarnemingen met die foto's in haar hand. Ik was onder de indruk van deze nuchtere vrouw. Ze zat zo raak met de boodschappen van de doden, die zij namens hen doorgaf. Mijn collega en ik zagen hoe mensen blijer de deur uitgingen door de informatie van hun overleden dierbaren die zij via het medium hadden ontvangen. Met foto's van mijn ouders reed ik naar Erna's praktijk in Aalten. Zij startte een geluidsopname zodat ik het later nog eens rustig na kon luisteren. Ik meende het schorre van mijn moeder in Erna's stem te horen toen zij contact met haar kreeg. De belangrijkste vraag werd

Als ik een winterkoninkje zie, zeg ik zachtjes:
 'Dag mam, fijn dat je er weer even bent'

beantwoord in de woorden die ik zo goed ken van mijn moeder. Ik vroeg of ze had geweten dat er geestelijk zoveel mis was met mijn vader. Of ze begreep hoeveel negatieve invloed dat heeft gehad op het verloop van mijn relatie met

haar. Haar antwoord was duidelijk: 'Ik wist van de hoed en de rand.' Dat is een uitdrukking die zij vaak gebruikte.

Ik weet dankzij mijn bezoek aan Erna nu ook van 'de hoed en de rand'. Soms gebeurt er te veel in een leven om het te kunnen bevatten zonder hulp van boven. Zelfs voor iemand die zo met beide benen op de grond staat zoals ik. Openstaan voor 'boven' ook als het buiten je voorstellingsvermogen valt of je er niet in gelooft, dat is een levensles die ik deel met nabestaanden en studenten. Nog steeds als ik een winterkoninkje zie, zeg ik zachtjes: "Dag mam, fijn dat je er weer even bent."

WEB coach4all-oc.com